

"Zijn laatste vacht"

zijn laatste vacht

bevroren kraken dennen

wortelend in permafrost

nog is er geen ontthooien

ik voel je kou

droom witte vachten bij

het grijsblauw van je blik

in ogen die

de verte weten in

het sneeuwblinde vergeten

het universum kruisen

in vertwijfeld zoeken naar

wat noorderlicht als tegenwicht

nog lacht de poolbeer

in zijn laatste vacht onwetend

welk vreselijk lot hem wacht

kruisend ijs brengt

smeltend de subtropen

dramatisch eerder dan wij hoopten

wil melker

14/11/2015

www.wilmelkerrafels.deds.nl

